

Houd moed!

Vorige week heeft Joyce gesproken. Het ging over aanbidding. Ze zei allemaal goede dingen en toen ineens was er iets wat écht 'binnenkwam' bij mij. Ik ervaarde het als het spreken van de Heer, tot mij persoonlijk. Ik hoop dat als ik vanochtend spreek, dat jij ook zo'n moment ontvangt. Zo'n moment waarop je weet dat het niet Hans (of Joyce) is die tot je spreekt, maar de Heer zelf. Zo'n moment waarop de Heer je ogen opent.

Nou wat was het wat de Heer tot mij sprak?

Joyce sprak over lofprijs en aanbidding als een soort 'wapen' in moeilijke omstandigheden.

'Lofprijzing is geen ontkenning van onze omstandigheden, maar je verkondigt Gods trouw en betrouwbaarheid, ongeacht je situatie, het is soms de grootste daad van geloof.'

'Het woord van God is als een zwaard. En met lofprijzing worden het Woord, Zijn beloften en het karakter van God uitgedrukt. We roepen en zingen pure waarheid uit, het weerlegt de leugens van de vijand.'

Ik dacht, dat is toch wel belangrijk. Want we hebben allemaal, vroeg of laat, te maken met moeilijke omstandigheden. *Hoe ze er ook uit zien.*

De realiteit is dat we leven in een gebroken wereld met beschadigde mensen. We zijn zelf ook niet volledig hersteld, ook wij dragen gebrokenheid met ons mee. Niemand van ons is volledig hersteld, volledig geheeld, heilig. We wandelen op de weg van herstel, dat wel gelukkig! *We zijn 'werk-in-uitvoering'.*

Moeilijke omstandigheden horen bij het leven. Ik noem er een paar:

- we kunnen te maken met onrecht dat ons wordt aangedaan (denk aan diefstal, overschrijding van grenzen, ongewenste intimiteiten, roddel, kwaadsprekerij)
- we kunnen te maken hebben met afwijzing (denk aan pesten, discriminatie, ook in subtielere vormen: uitsluiting, niet uitgenodigd worden)
- ziekte, bij ons zelf of één van onze naasten
- overlijden van ouders, kinderen, partners, broers, zussen, vrienden, vriendinnen.... (het komt onvermijdelijk op ons pad)
- ons eigen falen, onze eigen gedrag – misschien heb je zelf iemand onrecht aangedaan, misschien heb je zelf iemand afgewezen...

Soms is het zo, dat op latere leeftijd, ineens herinneringen van dit soort moeilijke momenten uit je leven naar boven komen. 'Oud zeer'...

Ik denk dat de woorden, die Joyce uitsprak, tot me spraken, omdat ze behulpzaam kunnen zijn op die moeilijke momenten. Momenten die we niet

kunnen vermijden, momenten die bij het leven op aarde horen, momenten waar we ons niet voor hoeven schamen. Momenten die bij ons 'mens-zijn' horen.

Er is iets wat we kunnen doen! We hoeven in een hoekje gaan zitten wachten tot het over gaat, tot de omstandigheden veranderd zijn of tot we eraan gewend zijn.

'Lofprijzing is geen ontkenning van onze omstandigheden, maar je verkondigt Gods trouw en betrouwbaarheid, ongeacht je situatie, het is soms de grootste daad van geloof.'

'Het woord van God is als een zwaard. En met lofprijzing worden het Woord, Zijn beloften en het karakter van God uitgedrukt. We roepen en zingen pure waarheid uit, het weerlegt de leugens van de vijand.'

In de grootste storm van je leven, in je grootste mislukking, in je ergste pijn, is de Heer bij je en is zijn vrede beschikbaar.

Vlak voor zijn sterven zei Jezus het volgende tegen zijn leerlingen:

Johannes 16

32Er komt een tijd, en die tijd is er al, dat jullie uiteengejaagd worden, dat ieder zijn eigen weg gaat en Mij alleen achterlaat. Maar Ik ben niet alleen, want de Vader is bij Mij.

Jezus weet dat Hij alleen gelaten zal gaan worden door zijn leerlingen. Hij beschrijft het niet als een verwijt. *'Jullie zullen uiteen gejaagd worden'* zegt Hij. We weten dat Jezus uiteindelijk alleen staat. Helemaal alleen... *Maar Ik ben niet alleen, want de Vader is bij Mij.*

Dat is de realiteit van Jezus!! Hij weet dat Hij nooit alleen is. We lezen verder:

Johannes 16

33Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij Mij. Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen.'

Ook jullie zijn niet alleen!! Er is vrede beschikbaar bij Mij!!

Jezus erkent de realiteit van het leven: *'jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld'*.

Maar houd moed. Houd moed is de titel van deze preek.

'Ik heb de wereld overwonnen.'

Johannes gebruikt het Griekse woordje 'kosmos' wat inderdaad wereld of aarde betekent. Maar niet alleen in de letterlijke zin. Johannes gebruikt het vaak om een manier van denken en handelen aan te duiden die anders dan van Gods Koninkrijk.

Jezus leeft niet volgens het denken van de wereld, maar volgens het denken van Gods Koninkrijk.

Ziekte heeft niet het laatste woord.

Afwijzing heeft niet het laatste woord.

Verdriet heeft niet het laatste woord.

Dood heeft niet het laatste woord.

Zelfs jouw eigen falen heeft niet het laatste woord.

Het is Jezus zelf die het laatste woord heeft.

Jezus leeft in een andere realiteit, de realiteit van het koninkrijk: *'Maar Ik ben niet alleen, want de Vader is bij Mij'.*

En dat is een realiteit die in elke omstandigheid beschikbaar is, ook voor zijn leerlingen en ook voor ons (als zijn leerlingen).

Het is het verlangen van Jezus, dat dit ook onze realiteit zal zijn. ³³*Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij Mij.*

We leven in een wereld waarin weinig ruimte is voor onvolmaaktheid. We delen graag foto's en video's met elkaar waarin we het goed hebben, waarin we genieten.

Er is een soort druk om jong en sportief te blijven. En als we rimpels krijgen kunnen we die weg laten werken.

Jongeren hebben soms moeite met deze geveinsde perfectie. Veel problemen hebben daar mee te maken: depressie, eetstoornissen, eenzaamheid, de wens om je lichaam te verbouwen, enz. Helaas komen de problemen uit onze kinderjaren vaak nog een keer voorbij als we ouder worden, in één of andere vorm.

Maar Jezus zegt: *'Ik heb de wereld overwonnen'.*

Er is een ander denkkader. Een andere realiteit.

Dat is de realiteit van zoals we die lezen op de eerste bladzijde van de Bijbel:

Genesis 1

²⁶*God zei: 'Laten Wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op Ons lijken;*

...

En zo gebeurde het. ³¹God zag alles wat Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Wat we lezen is dat God zelf uitspreekt dat wat Hij geschapen heeft, de mens, zeer goed was.

Ons DNA is zeer goed, omdat we geschapen zijn naar Gods evenbeeld. *We lijken op God.* Dat DNA zit in elk mens.

Natuurlijk weet ik dat in Genesis 3, de mens misleid wordt, ongehoorzaam is, en kiest voor onafhankelijkheid. Een dag met grote en tragische consequenties. Op die dag is het 'denken van de wereld' ontstaan. Het denken waarvan Jezus zegt: *'Ik heb de wereld overwonnen'*.

Eén van de consequenties van deze dag, van de zondeval, is dat we zijn gaan geloven dat we liefde en waardering moeten verdienen. Dat is het denken van de wereld. En ook dat zit in elk mens...

Ik ben waardevol als:

- ik een baan heb,
 - een partner heb, een auto heb,
 - gestudeerd heb,
 - een mooi lichaam heb,
 - veel geld heb,
 - interessante vrienden en kennissen heb
 - specifieke vaardigheden heb
- Enz.

De 'christelijke variant' hiervan is:

Ik ben waardevol als ik:

- een rein en heilig leven leid
 - zondag naar de kerk ga
 - mijn middelen en talenten inzet om mensen tot Jezus te leiden
 - hetero ben
 - geen grote problemen heb
 - mijn leven op orde heb
- Enz.

Maar bij God is het zo, dat je waarde NIET bepaald wordt door wat je doet of niet doet. Je BENT waardevol en geliefd.

Genesis 1

³¹God zag alles wat Hij had gemaakt: het was zeer goed. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Gods koninkrijk zegt:

Je bent waardevol en geliefd > je deelt in het Leven van Vader, Zoon en Geest > dat brengt vrucht voort: *liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.*

Het denken van de wereld (incl. de christelijke variant) zegt:

Eerst je leven op orde brengen > dat maakt je waardevol en geliefd > de vrucht is een schijnwereld... waarin we alleen de mooie momenten delen met elkaar en waar weinig ruimte is voor onvolmaaktheid...

Jezus is gekomen ons de ogen te openen voor Zijn werkelijkheid. De werkelijkheid zoals die was vanaf het begin, maar die vertroebeld is geraakt. Hij is gekomen om 'de wereld te overwinnen'. In Lucas 4 lezen we wat Jezus zegt over zichzelf:

Lucas 4

*¹⁸'De Geest van de Heer rust op Mij,
want Hij heeft Mij gezalfd.
Om aan armen het goede nieuws te brengen
heeft Hij Mij gezonden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan blinden het herstel van hun zicht,
om onderdrukten hun vrijheid te geven,
¹⁹om een genadejaar van de Heer uit te roepen.'*

Bij Jezus is ruimte voor armen, voor gevangenen, voor blinden, voor onderdrukten.

Bij Jezus is plaats voor jou en mij.

Jezus ontmoet ons waar we zijn. Zijn Leven is beschikbaar, precies op de plek en in de situatie waarin wij ons bevinden.

En waar Zijn Leven stroomt en gedeeld wordt, daar ontstaat vrucht, daar is herstel.

Wat ik zo fijn vond aan de preek van Joyce is, dat we zelf een stapje kunnen zetten om dat Leven te ervaren. We kunnen een houding aannemen van aanbidding. We kunnen ons actief, in geloof, uitstrekken naar Hem.

<i>met lofprijzing worden het Woord, Zijn beloften en het karakter van God uitgedrukt. We roepen en zingen pure waarheid uit, het weerlegt de leugens van de vijand.'</i>

Als we God aanbidden, ontmoeten we God en delen we in Zijn Leven.

Ik hoop dat deze boodschap een aanmoediging is om goede moed te houden en je actief uit te strekken naar God en bewust een leven van aanbidding te leiden.
AMEN